

V teoretické části předkládané diplomové práce shrnuji dosavadní poznatky o profesi učitele, uvádím současné trendy v přípravném vzdělávání učitelů (PVU). Soustředím se především na tzv. reflektivní model PVU a možnosti rozvoje (sebe)reflektivní kompetence studentů učitelství. (Cílem takového PVU je absolvent – reflektivní praktik.)

Analyzuji pojem reflexe a nahlížím na jeho úlohu v práci učitele. Klíčovým obdobím pro rozvoj sebereflexe studentů je podle odborníků (Švec, 2005, Nezvalová, 2000) období získávání pedagogických zkušeností (laboratorních i terénních). Nermalou úlohu v tomto procesu rozvoje sebereflexe mají vzdělavatelé učitelů na pedagogické fakultě, ale také učitelé, kteří vedou studenty během jejich souvislé pedagogické praxe (fakultní, resp. cviční učitelé).

V empirické části práce se zabývám (sebe)reflektivní kompetencí budoucích učitelů matematiky z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, zaměřuji se také na charakteristické nedostatky a přednosti pedagogické činnosti těchto studentů během souvislých praxí. Dále analyzuji pedagogické praxe z matematiky na PedF UK, zvláště jejich organizaci.

Vycházím z písemných reflexí a sebereflexí studentů učitelství matematiky a z provedených dotazníkových šetření mezi studenty a jejich fakultními učiteli. V oddílu „R“ empirické části této práce vyhodnocuji mnou navrhovanou změnu požadavků na studenty během Souvislé pedagogické praxe z matematiky II.